

Nr 70.

Ankom till riksdagens kansli den 8 juni 1934 kl. 2 e. m.

Bevillningsutskottets betänkande, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften m. m., ävensom i ämnet väckta motioner.

I en den 9 mars 1934 dagtecknad, till bevillningsutskottet hänvisad proposition, nr 242, har Kungl. Maj:t, under åberopande av propositionen bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över finansärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att antaga nedan intagna förslag till

dels förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften;

dels förordning om stämpelfrihet vid utbyte av lottbrev mot aktiebrev i anledning av solidariskt bankbolags ombildning till bankaktiebolag;

dels ock förordning om stämpelfrihet för deklarationsbevis enligt vapenkungörelsen.

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Härigenom förordnas, dels att 1, 3, 4, 7, 8 och 23 §§ förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften¹ samt rubriken till VIII kap. i samma förordning skola erhålla ändrad lydelse på sätt av det följande framgår, dels att i 47 § i förordningen skall införas ett nytt moment, betecknat mom. 1,² av följande lydelse, dels ock att i förordningen skola införas fyra nya paragrafer med nedan angivet innehåll och betecknade såsom 57, 58, 59 och 60 §§.

1 §.

I fråga om stämpel till expeditionerna hänföras statsmyndigheterna till följande avdelningar:

Tredje avdelningen:

Chefsämbeten och förvaltande myndigheter vid armén och marinen;
— — — domkapitel och Stockholms stads konsistorium; stiftsnämnder;
lantmäterikontor; lantmätare.

-----

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag och med iakttagande av vad i 4 § stadgas om inteckningskontrollstämpel, denna tariff:

¹ Senaste lydelse av angivna paragrafer i förordningen, se 1928: 317 (där förordningen i dess helhet är återgiven) samt 1929: 143 och 259, 1930: 243, 1931: 169, 1932: 285 och 1933: 378.

² Förutvarande 47 § 1 mom. har upphört att gälla, se 1929: 143.

	1 Avd.		2 Avd.		3 Avd.		4 Avd.		5 Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
Apoteksprivilegium — — — — —										
» på landet.....									80	
Auktorisation för skeppsklarerare:										
i Stockholm och Göteborg							400			
å andra platser							100			
Auflämningsbetyg för sjöman — — — — —										
Bevis angående domstols — — — — —										
— — — — — för allenast ett bevis.										
» angående anteckning om innehav av in-teck-ningshandling eller uppvisande av sådan hand-ling, tecknat å företedd handling										
» annat, av underdomstol eller därstädes anställd tjänsteman, — — — — —										
» — — — — — av allenast 6 kronor.										
» rörande tillfälligt tillstånd att ombesörja skepps-klarering, för visst fall							5			
eljest							20			
» annat, rörande tillstånd att utöva näring eller yrke; lika med Tillståndsbrev. — — — — —										
— — — — — uppgår till 1,000 kronor										
» angående uppvisande av in-teck-ningshandling, då det särskilt utfärdas										
» om registrering av elektrisk anläggning: — — — — —										
— — — — — föra automobil	1				1					
» varom förmåles i 8 § 3 mom. och 22 § 2 mom. civila tjänstepensionsreglementet										
» varom förmåles i 1 § 2 mom., 16 § 2 mom. och 17 § 2 mom. tjänstepensionsreglementet för arbetare										
» annat — — — — —										
Fullmakt för — — — — —										
» för mäklare: — — — — —										
i Stockholm och Göteborg	400									
i övriga städer.....	100									
» , annan — — — — —										
Körkort, innefattande tillstånd till förande av auto-mobil eller motorcykel, — — — — —										
då, efter återkallelse, nytt körkort utfärdas	18				20					

	1		2		3		4		5	
	Avd.		Avd.		Avd.		Avd.		Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
då det utfärdas såsom förnyat körkort jämlikt 15 § 5 mom. motorfordonsförordningen	1	50	—	—	2	—	—	—	—	—
då det eljest utfärdas	8	—	—	—	10	—	—	—	—	—
dock att körkort för krigsmakten tillhörande person, som under militärtjänstgöring utbildats till förare, är från stämpel	fritt									

Protokoll, varigenom —										
— — — uppgår till 1,000 kronor	fritt									
» angående uppvisande av inteckningshandling för anteckning om innehav	fritt									
» över ärenden angående förmynderskap och godmanskap, —										

Resolution, vilostånds-, —										
— — — överlåta fast egendom	fri									
» angående tillstånd till eldbegängelse	fri									
» , överexekutors, i ärende som avses i 3 § lagen den 6 mars 1899 om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut...	fri									
» eljest innefattande — — —										
-----										

4 §.

Gravationsbevis, vare sig det tecknas å företedd handling eller särskilt utfärdas, så ock protokoll eller särskilt bevis angående uppvisande av inteckningshandling för anteckning om innehav skall, jämväl i fall, där enligt 7 § frihet från stämpel eljest äger rum, förses med inteckningskontrollstämpel.

7 §.

Från stämpelavgift enligt detta kap. är kronan befriad.

Dessutom äro från stämpelavgift enligt detta kap. befriade:

akademier och statens undervisningsverk;

barnavårdsnämnder; dock — — — och behandling;

innehavare av nyttjanderätt till fast egendom, som tillhör staten eller eljest antingen är upplåten till boställe för ämbets- eller tjänsteman inom civil- och ecklesiastikstaterna eller i annan ordning är anslagen till sådan befattningshavares avlönande eller besittes av kyrkor, akademier, hospitaler eller andra allmänna inrättningar, i sådana på förvaltningsmyndighets prövning beroende mål och ärenden, som angå förhållandet mellan nyttjanderättsinnehavaren såsom egendomens brukare och det

allmänna såsom upplåtare, dock att befrielse från stämpelavgift icke skall äga rum för utslag och resolutioner angående överlåtelse av arrende- eller annan nyttjanderätt;

kommuner i — — — jämväl vintertid;

kyrkor;

pastorat i mål och ärenden angående ecklesiastikt boställe, som står under pastoratets förvaltning, eller dess avkastning;

lappar i mål — — — överförmyndare.

Frihet från stämpel enligt detta kap. — dock icke med avseende å avskrift och bevis, som på begäran utfärdas till annan än part — äger jämväl rum i mantals- och kyrkoskrivningsmål; i bevillningsmål — — — i ärenden, som avses i förordningen om moderskapsunderstöd; i ärenden, som avses i lagen om sterilisering av vissa sinnessjuka, sinnesslöa eller andra som lida av rubbad själsverksamhet; i mål angående överträdelse av lagen angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbeteckning; så ock i ärenden angående arbetarskyddslagstiftningens tillämpning, vilka handläggas av befattningshavare inom yrkesinspektionen.

Konungen äger — — — utländska hamnar.

8 §.

Följande enskilda handlingar skola, även där de äro utfärdade av offentlig myndighet, förses med stämpel på sätt här nedan stadgas.

Bodmeribrev; lika med Skuldebrev.

Bouppteckning efter avliden person skall, då den för inregistrering hos domstol företes, utöver den stämpel som utgår enligt förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, i enlighet med vad nedan anges beläggas med stämpel efter sammanlagda värdet av de arvsandelar, för vilka vid inregistreringen arvsskatt skall utgå eller jämlikt 19 § första stycket berörda förordning skattefrihet åtnjutas, enligt den uppskattning, som sker jämlikt förordningen om arvsskatt och skatt för gåva (den stämpelpfiktiga egendomens värde).

Frihet från stämpel, varom nu är fråga, äger rum, därest den stämpelpfiktiga egendomens värde icke överstiger 50,000 kronor.

Stämpeln utgör,

när den stämpelpfiktiga egendomens värde icke överstiger 100,000 kronor: 3 procent av det belopp, varmed samma värde överstiger 50,000 kronor;

när värdet överstiger

100,000	men icke 200,000	kr.:	1,500	kr.	för	100,000	kr.	och	4	%	av	återstoden
200,000	»	»	400,000	»	:	5,500	»	»	200,000	»	»	5 %
400,000	»	»	800,000	»	:	15,500	»	»	400,000	»	»	6 %
800,000				»	:	39,500	»	»	800,000	»	»	7 %

dock att stämpelns belopp ej må överstiga 6 procent av den stämpelpfiktiga egendomens värde.

Vid tillämpning av denna tariff iakttages, att egendomens värde jämnas till närmast lägre fulla hundratal kronor.

Såsom särskild stämpelpfiktig egendom, för vilken vid bouppteckningsinregistrering stämpel skall för sig beräknas, skall anses dels fideikommissegendom dels äganderätt, som enligt 13 § andra stycket förordningen om arvsskatt och skatt för gåva skall anses såsom tillgång i dödsbo.

Från stämpeln avdragas dels lösen, som erlägges vid bouppteckningsinregistrering hos underdomstol i stad, eller, om på grund av gällande föreskrifter dylik lösen ej fordras, däremot svarande belopp, i den mån avdrag för berörda lösen eller motsvarande belopp ej jämlikt 21 § förordningen om arvsskatt och skatt för gåva kan ske från arvsskatt, dels ock på den stämpelpfiktiga egendomen belöpande, förut enligt denna förordning erlagd stämpelavgift för deklaration jämlikt 39 § 5:o förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, dock att genom sistnämnda avdrag stämpeln ej må nedbringas till lägre belopp än det som skulle utgått, därest gåvan ej medräknats i den stämpelpfiktiga egendomen.

Omfattar dödsbo å flera orter befintlig egendom, däröver särskilda bouppteckningar upprättats, skall stämpel erläggas vid inregistreringen i den ort, där den avlidne vid dödsfallet varit eller bort vara mantalskriven.

Se för övrigt 57—60 §§.

Byte av fast egendom — — — — —

Check; lika med Växel.

Deklaration, som avses i 39 § 1:o—4:o) förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, skall, när den till vederbörande myndighet avlämnas, utöver den stämpel som utgår enligt nyssnämnda förordning, förses med stämpel enligt de för stämpelbeläggning av bouppteckning i denna förordning stadgade grunder, därvid såsom den stämpelpfiktiga egendomens värde skall anses den deklarerade egendomens värde, i den mån stämpel enligt denna förordning ej tidigare i sammanhang med arvfallet beräknats för detsamma. Beträffande deklaration, som i 39 § 3:o) och 4:o) nämnda förordning avses, skall härvid iakttagas, att stämpeln beräknas som om stämpelbeläggningsen skett i samband med stämpelbeläggningsen i övrigt beträffande dödsboet och att stämpel åsättes till det belopp, som utgör skillnaden mellan hela det sålunda beräknade stämpelbeloppet och det belopp, som till stämpel redan erlagts.

Se för övrigt 57—60 §§.

Deklaration, som avses i 39 § 5:o) förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, skall, när den till vederbörande myndighet avlämnas, utöver den stämpel som utgår enligt nyssnämnda förordning, förses med stämpel en-

ligt de för stämpelbeläggning av bouppteckning i denna förordning stadgade grunder, därvid såsom den stämpelpfiktiga egendomens värde skall anses det värde, för vilket vid deklarationens avlämnande gåvoskatt skall utgå. Ingår i den stämpelpfiktiga egendomen gåva, för vilken tidigare jämlikt denna förordning stämpel beräknats, skall vid stämpelbeläggningen den sålunda erlagda stämpelns belopp avräknas.

Se för övrigt 58—60 §§.

Delaktighetsbevis i inländskt bolag — — — — —

Fideikommissbrev om fast egendom skall, då det för lagfart företes, utöver den stämpel som utgår enligt förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, förses dels med stämpel enligt den i fråga om stämpelbeläggning av bouppteckning i denna förordning stadgade tariff, därvid såsom den stämpelpfiktiga egendomens värde skall anses det värde, varefter arvsskatt skall utgå, dels ock med stämpel av 1 krona för varje fulla 100 kronor av den fideikommitterade egendomens enligt 10 § här nedan bestämda värde.

Se för övrigt 10, 13 och 14 §§ samt 57—60 §§.

Fraktslut om fartyg; se *Certeparti*.

Fördelskontrakt; se *Avkomst av fast egendom*.

Förlagsbevis; lika med *Förskrivning*; se *Obligation*.

Förnyelse av försäkring, — — — — —

Köp av fartyg (pråm) — — — för köpet.

Sökes på grund av köpeavhandling om fast egendom eller om fartyg hos offentlig myndighet inteckning eller på grund av köpeavhandling, som nyss nämnts, eller köpeavhandling om lösören, vilka i säljarens vård kvarbliva, betalning för ogulden köpeskilling, skall köpeavhandlingen förses med särskild stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket inteckning eller betalning sökes;

dock är — — — i järnväg.

Se för övrigt 9, 10 och 13 §§ samt 34 § 2 mom.

Livränta: avhandling därom skall, då den för vinnande av inteckning företes, förses med stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av livräntans kapitalvärde.

Sökes på grund av avhandlingen hos offentlig myndighet betalning, skall avhandlingen förses med stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket betalning sökes;

dock är — — — i konkurs;

Se för övrigt 12 §.

Obligation, som utfärdas här i riket, skall — — — hundratal kronor; dock att — — — eller tomträtt.

Sökes på — — — orsaken härtill.

Därest för särskilda delar av skuldbelopp utfärdats förskrivningar, vilka uppenbarligen äro avsedda att utsläppas i den allmänna rörelsen, gälle angående dylik förskrivning, evad den är löpande eller ej, vad i denna förordning är stadgat om obligation, som utfärdas här i riket, ändock att förskrivningen ej betecknats som obligation.

Se för övrigt 15, 16 och 27 §§.

Obligation, som utfärdats i utlandet, skall — — — hundratal kronor.

I utlandet — — — orsaken härtill.

Därest hit till riket inkommit förskrivningar, som i utlandet utfärdats för särskilda delar av skuldbelopp och vilka uppenbarligen äro avsedda att utsläppas i den allmänna rörelsen, gälle angående dylik förskrivning, evad den är löpande eller ej, vad i denna förordning är stadgat om obligation, som utfärdats i utlandet, ändock att förskrivningen ej betecknats som obligation.

Se för övrigt *Certifikat* och 16 §.

Räkning, godkänd, skall, då den för vinnande av inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket inteckning eller betalning sökes;

dock är — — — i järnväg.

Skuldebrev skall, då det för vinnande av inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket inteckning eller betalning sökes;

dock är skuldebrev fritt från sådan stämpel, då på grund därav fordran bevakas i konkurs eller inteckning sökes i järnväg.

Då inteckning — — — å skuldebrevet.

Skuldebrev skall ock varje gång detsamma för inteckningsåtgärd eller anteckning om innehav av handlingen ingives till inteckningsdomstolen eller, där sådant enligt lag må ske, för ändamålet uppvisas vid annan underrätt, förses med inteckningskontrollstämpel, dock icke i fall, där inteckning på grund av skuldebrevet ej längre skall gälla.

Skuldebrev, som — — — jämväl förses med inteckningskontrollstämpel.

Se för övrigt 17 och 18 §§.

Testamente skall, då det efter boupptecknings inregistrering ingives för bevakning, utöver den stämpel som utgår enligt förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, förses med stämpel enligt de för stämpelbeläggning av bouppteckning i denna förordning stadgade grunder, därvid såsom den stämpelpfiktiga egendomens värde skall anses värdet av testamentstagaren tillfallen egendom, i den mån detta värde skolat vid stämpelbeläggning enligt denna förordning av bouppteckningen efter den av-

lidne öka den stämpelpfiktiga egendomens värde, därest hänsyn då tagits till testamentet. Stämpeln beräknas, som om stämpelbeläggningen skett i samband med stämpelbeläggningen i övrigt beträffande dödsboet, och stämpel åsättes till det belopp, som utgör skillnaden mellan hela det sålunda beräknade stämpelbeloppet och det belopp, som till stämpel redan erlagts.

Avser bevakningen testamente, som sökanden icke har i sin besittning eller som upprättats muntligen, och skall bevakningen förty ske genom förordnandets tillkännagivande, uttages stämpeln genom stämpelbeläggning av protokollet över bevakningen, när nämnda protokoll utlöses.

Se för övrigt 57—60 §§.

Testamente om fast egendom — — — — —

23 §.

Där ej — — — andra helarksstämplor.

Till handlingar, som för vinnande av lagfart, inteckning eller inskrivning vid domstol företes, till äktenskapsförord, morgongåvobrev och avhandlingar om lösöre köp, vilka till underdomstol ingivas, till bouppteckningar, till deklarationer, som omförmälas i förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, samt till testamenten, som ingivas för bevakning, och handlingar, som skola stämpelbeläggas såsom sådana testamenten, skola begagnas dubbla beläggingsstämplor.

Om användande — — — rubriken skuldebrev.

47 §.

1. De i 54 § 1, 2 och 4 mom. förordningen om arvsskatt och skatt för gåva meddelade bestämmelser skola äga motsvarande tillämpning beträffande stämpel enligt denna förordning för bouppteckning, deklaration, som omförmäles i förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, fideikommissbrev om fast egendom, i den mån fråga är om stämpel enligt den för stämpelbeläggning av bouppteckning föreskrivna tariff, samt testamente, som ingives för bevakning, så ock handling, som skall stämpelbeläggas såsom sådant testamente.

Har den, som uppgivit död mans bo, därvid uppsåtligt dolt undan tillgång av det värde eller lämnat annan falsk uppgift av sådan beskaffenhet, att såväl skatt enligt förordningen om arvsskatt och skatt för gåva som i första stycket av detta moment omförmäld stämpel uttagits med lägre belopp än som vederbort, eller har någon mot bättre vetande i deklaration lämnat oriktig uppgift med påföljd, som nu sagts, skall vid bötesbeloppets bestämmande tagas hänsyn till det sammanlagda felande beloppet av skatt och dylik stämpel.

Underlåter någon att inom föreskriven tid avgiva deklaration, som skall ligga till grund såväl för arvsskatt som för stämpel enligt denna förordning, skall särskilt straff enligt denna förordning ej ådömas.

VIII KAP.

Särskilda bestämmelser rörande vissa stämpelavgifter.

56 §.

57 §.

Då synnerliga skäl därtill äro, må Konungen efter ansökan medgiva att — vid beräkning av stämpel enligt denna förordning för bouppteckning, deklaration som omförmäles i 39 § 1:o)—4:o) förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, fideikommissbrev om fast egendom, i den mån fråga är om stämpel enligt den för stämpelbeläggning av bouppteckning föreskrivna tariff, samt testamente, som ingives för bevakning, jämte handling, som skall stämpelbeläggas såsom sådant testamente, — gåva, som avses i 26 § förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, helt eller delvis ej medräknas i stämpelpfiktig egendom i dödsbo.

58 §.

För stämpel, varom i 57 § förmäles, svare envar arvinge eller testamentstagare i förhållande till storleken av den på honom belöpande andelen av den stämpelpfiktiga egendomens värde, därvid likväl iakttages att, därest avdrag skett för stämpel enligt denna förordning för deklaration enligt 39 § 5:o) förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, dylik stämpel tillgodoräknas den som erlagt densamma.

Skyldighet att erlägga stämpel enligt denna förordning för deklaration, som avses i 39 § 5:o) förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, åligger gävtotagaren.

59 §.

Bestämmelserna i 30, 45—49, 51 §§, 53 § 2 mom. och 56 § förordningen om arvsskatt och skatt för gåva skola äga motsvarande tillämpning rörande stämpel enligt denna förordning för bouppteckning, deklaration, som omförmäles i förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, fideikommissbrev om fast egendom, i den mån fråga är om stämpel enligt den för stämpelbeläggning av bouppteckning föreskrivna tariff, samt testamente, som ingives för bevakning, så ock handling, som skall stämpelbeläggas såsom dylikt testamente, och skall förty vad i 20 och 21 §§ och i övrigt i denna förordning stadgas mot förstnämnda bestämmelser stridande icke äga tillämpning beträffande stämpel, som nu sagts.

Vid bedömande av fråga, huruvida vid tillämpning av 47 § 1 mom. A förordningen om arvsskatt och skatt för gåva anstånd med erläggande av

skatt eller stämpel enligt denna förordning må äga rum, skall sammanlagda värdet av dödsboets kontanta medel och i nyssnämnda författningsrum avsedda värdepapper jämföras med det sammanlagda beloppet av dylik skatt och stämpel, och må i förekommande fall anstånd kunna medgivas, såvida sammanlagda beloppet av skatt och dylik stämpel utgör minst 500 kronor.

60 §.

Till ledning vid uträknande av stämpel, som i 59 § första stycket avses, utfärdar Konungen erforderliga tabeller.

Denna förordning träder i kraft:

den 1 juli 1934 i de delar, som nedan ej särskilt angivas;

den 1 maj 1934 såvitt angår de i 8 § meddelade föreskrifterna rörande stämpel å bouppteckning, deklaration som avses i 39 § 1:o)–4:o) förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, deklaration som avses i 39 § 5:o) nyssnämnda förordning, fideikommissbrev om fast egendom och testamente ävensom såvitt angår 23 §, 47 § 1 mom., 57–60 §§ och rubriken till VIII kap.;

den 1 januari 1935 såvitt angår ingressen till 3 §, de i 3 och 7 §§ meddelade föreskrifterna om stämpelfrihet i ärenden angående innehav eller uppvisande av inteckningshandling, ärenden enligt tjänstepensionsreglementet för arbetare och ärenden enligt steriliseringslagen ävensom 4 §;

den 1 juli 1935 såvitt angår föreskriften i 3 § om stämpelfrihet i ärenden enligt civila tjänstepensionsreglementet; samt

å dag, som av Kungl. Maj:t bestämmes, såvitt angår föreskrifterna i 3 § om stämpelavgift för bevis om auktorisation eller tillstånd för ombesörjande av skeppsklarering samt därav föranledd ändring i den under samma paragraf upptagna rubriken »Fullmakt för mäklare eller skeppsklarerare».

Vid tillämpning av förordningen i vad denna träder i kraft den 1 maj 1934 skall iakttagas, att stämpelavgift ej skall beräknas i dödsbo efter person, som avlidit före nämnda dag, ej heller för deklaration av gåva, därest deklarationen dessförinnan avgivits, samt att i stämpelpliktig egendom i dödsbo efter person, som avlidit efter den 30 april 1934, ej skall medräknas gåva, för vilken deklaration avgivits före den 11 januari 1934.

Förslag

till

förordning om stämpelfrihet vid utbyte av lottbrev mot aktiebrev i anledning av solidariskt bankbolags ombildning till bankaktiebolag.

Härigenom förordnas som följer:

Vad i 8 § förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften är stadgat därom, att aktiebrev i inländskt aktiebolag skall, innan det av bolaget utgives, försees med stämpel, skall icke hava avseende å aktiebrev, som jämlikt 4 § lagen den 16 februari 1934 (nr 18) angående solidariskt bankbolags ombildning till bankaktiebolag lämnas i utbyte mot lottbrev, som utgivits av solidariskt bankbolag.

Aktiebrev, som sålunda är fritt från stämpel, skall vid utfärdandet av bolaget försees med anteckning om orsaken härtill. Angående skyldighet att svara för aktiebrevs förseende med sådan anteckning ävensom i fråga om ansvar för underlåtenhet att verkställa anteckning, åtal för sådan förseelse samt förvandling och fördelning av böter, som härför ådömas, skall vad i förordningen angående stämpelavgiften i nämnda avseenden föreskrives beträffande aktiebrev i inländskt aktiebolag, som utfärdas i utbyte mot aktiebrev i samma bolag, äga motsvarande tillämpning.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1934.

Förslag

till

förordning om stämpelfrihet för deklarationsbevis enligt vapenkungörelsen.

Härigenom förordnas, att bevis över verkställd deklaration av skjutvapen, varom förmäles i 3 § vapenkungörelsen, skall vara fritt från stämpel.

Denna förordning träder i kraft den 1 juli 1934.

Beträffande vad föredragande departementschefen anfört till motivering för förslagen, får utskottet, i den mån redogörelse härför ej lämnas i det följande, hänvisa till nämnda statsrådsprotokoll.

Till utskottets behandling hava jämväl hänvisats följande i anledning av propositionen väckta motioner, nämligen:

1) de likalydande motionerna nr 341 i första kammaren av herr *Velander* m. fl. samt nr 620 i andra kammaren av herr *Lindman* m. fl., i vilka hemställts,

»att riksdagen måtte avslå Kungl. Maj:ts proposition nr 242 med förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften m. m., såvitt densamma avser uttagande av särskild stämpelavgift å bouppteckningar och vissa därmed i stämpelhänseende likställda handlingar».

2) De likalydande motionerna nr 328 i första kammaren av herr *Johan August Larsson* samt nr 589 i andra kammaren av herr *Pehrsson* i Bramstorp m. fl., i vilka föreslagits,

»att riksdagen vid behandlingen av Kungl. Maj:ts proposition nr 242 måtte besluta att avslå den föreslagna höjningen av stämpelavgiften för räkning och skuldebrev enligt § 8 i berörda förordning».

Till behandling i samband med förevarande proposition har utskottet upptagit en inom motionstiden vid riksdagens början väckt, till utskottet hänvisad motion nr 416 i andra kammaren av herr *Karlsson* i Grängesberg m. fl., däri hemställts,

»att riksdagen måtte antaga

dels nedanstående förslag till förordning om kvarlåtenskapsskatt, samt

dels ock nedanstående förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva.

Förslag till förordning om kvarlåtenskapsskatt.

Häriigenom förordnas som följer:

1 §.

Av kvarlåtenskap efter avliden person skall till staten utgå särskild arvsskatt, benämnd kvarlåtenskapsskatt, enligt här nedan stadgade grunder.

2 §.

Såsom kvarlåtenskap skall enligt denna förordning anses egendom, för vilken skall utgå arvsskatt jämlikt förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva, och skola i kvarlåtenskapen medräknas även sådana andelar, för vilka jämlikt de i 19 § berörda förordning för varje arvsklass meddelade bestämmelser frihet från arvsskatt åtnjutes.

Där synnerliga skäl därtill äro, må Konungen efter ansökan medgiva, att gåva, som avses i 26 § nämnda förordning, helt eller delvis ej medräknas i kvarlåtenskapen.

3 §.

Den skattepliktiga kvarlåtenskapen upptages till sammanlagda värdet av de arvsandelar, som ingå i kvarlåtenskapen, enligt den uppskattning, som sker jämlikt förordningen om arvsskatt och skatt för gåva.

4 §.

Kvarlåtenskapsskatt utgår icke, därest kvarlåtenskapens värde ej överstiger 20,000 kronor.

Kvarlåtenskapsskatten utgör,

när kvarlåtenskapens värde icke överstiger 30,000 kronor: 15 procent av det belopp, varmed kvarlåtenskapens värde överstiger 20,000 kronor;

när kvarlåtenskapens värde överstiger

30,000 men icke	50,000 kr.:	1,500 kr. för	30,000 kr. och 20 % av återstoden.
50,000 » »	100,000 » :	5,500 » »	50,000 » » 40 % » »
100,000 » »	200,000 » :	25,500 » »	100,000 » » 45 % » »
200,000 » »	300,000 » :	70,500 » »	200,000 » » 50 % » »
300,000 » »	500,000 » :	120,500 » »	300,000 » » 60 % » »
500,000 » »	1,000,000 » :	240,500 » »	500,000 » » 70 % » »
1,000,000		590,000 » »	1,000,000 » » 80 % » »

Vid tillämpning av denna tariff iakttages, att kvarlåtenskapens värde avjämnas till närmast lägre fulla hundratal kronor.

Såsom särskild kvarlåtenskap beträffande vilken kvarlåtenskapsskatt skall för sig beräknas, skall anses dels fast egendom av fideikommissnatur, dels annan i fideikommiss ingående egendom, dels ock äganderätt, som enligt 13 § andra stycket förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, skall anses såsom tillgång i dödsbo.

Från kvarlåtenskapsskatten avdrages dels lösen, som erlägges vid boupp-tecknings inregistrering hos underdomstol i stad, eller, om på grund av gällande förordning dylik lösen ej fordras, däremot svarande belopp, i den mån avdrag för berörda lösen eller motsvarande belopp ej jämlikt 21 § förordningen om arvsskatt och skatt för gåva kan ske från arvsskatt, dels ock på kvarlåtenskapen belöpande förut erlagd gåvoskatt, för vilken avdrag ej kan tillgodonjutas enligt 26 § i berörda förordning, dock att genom sistnämnda avdrag kvarlåtenskapsskatten ej må nedbringas till lägre belopp än det, som skulle utgått, därest gåvan ej medräknats i kvarlåtenskapen.

5 §.

För kvarlåtenskapsskatt svarar en var arvinge eller testamentstagare i förhållande till storleken av den på honom belöpande andelen av kvarlä-

tenskapen, därvid likväl iakttages, att gåvoskatt, för vilka avdrag skett, tillgodoräknas den som erlagt gåvoskatten.

6 §.

Deklaration, som avgivits på grund av skattskyldighet till arvsskatt enligt förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, skall i förekommande fall ligga till grund jämväl för beräkning av kvarlåtenskapsskatt.

Föreligger skattskyldighet till kvarlåtenskapsskatt, men ej till arvsskatt, enligt berörda förordning, skall vad där om deklARATION till arvsskatt finnes stadgat äga motsvarande tillämpning beträffande kvarlåtenskapsskatten.

7 §.

Vad i förordningen om arvsskatt och skatt för gåva stadgas rörande nedläggning av skatt för egendom, som efterlämnats utom riket, så ock rörande skattens erläggande, anstånd med skattens erläggande, eftergift av skatt, restitution och tillsyn å skattens utgörande skall äga motsvarande tillämpning beträffande kvarlåtenskapsskatten.

Vid bedömande av frågan, huruvida jämlikt 47 §, 1 mom. a) omförmälda förordning anstånd med erläggande av skatt må äga rum, skall, där såväl kvarlåtenskapsskatt som arvsskatt skall utgå, sammanlagda värdet av dödsboets kontanta medel och i nyssnämnda författningsrum avsedda värdepapper jämföras med den sammanlagda skattens belopp.

8 §.

De i förordningen om arvsskatt och skatt för gåva meddelade ansvarsbestämmelser skola äga motsvarande tillämpning beträffande kvarlåtenskapsskatten.

Har den, som uppgivit död mans bo, därvid uppsåtligen dolt undan tillgång av det värde eller lämnat annan falsk uppgift av sådan beskaffenhet, att såväl kvarlåtenskapsskatt som arvsskatt uttagits med lägre belopp än eljest vederbort, eller har någon mot bättre vetande i deklARATION lämnat oriktig uppgift med påföljd, som nu sagts, skall vid bötesbeloppets bestämmande tagas hänsyn till det sammanlagda felande skattebeloppet.

Underlåter någon att inom föreskriven tid avgiva deklARATION, som skall ligga till grund såväl för arvsskatt som för kvarlåtenskapsskatt, skall särskilt straff enligt denna förordning ej ådömas.

9 §.

Vad i 57 § förordningen om arvsskatt och skatt för gåva stadgas skall äga tillämpning jämväl beträffande kvarlåtenskapsskatten.

10 §.

Till ledning vid uträknandet av skatt enligt denna förordning utfärdar Kungl. Maj:t erforderliga tabeller.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1934 och skall äga tillämpning beträffande kvarlåtenskap efter person, som avlider efter förordningens ikraftträdande.

I kvarlåtenskap, som avses i förordningen, skall ej medräknas gåva, för vilken enligt förordningen om arvsskatt och skatt för gåva deklaration för gåvoskatt avgivits före den 1 januari 1934.

Förslag till förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 381) om arvsskatt och skatt för gåva.

Härigenom förordnas, att 19, 26 och 38 §§, 47 § 1, 2 och 3 mom., 48 § 2 mom. samt 56 § förordningen den 19 november 1914 om arvsskatt och skatt för gåva skola, 47 § 2 mom., 48 § 2 mom. samt 56 § i nedan angivna delar, erhålla följande ändrade lydelse:

19 §.

Arvsskatt beräknas enligt denna

Tariff.

Klass I. Andel, som på grund av arv eller testamente tillkommer efterlevande make eller barn eller adoptivbarn eller avkomling till barn eller adoptivbarn.

Överstiger det efter avdrag av på andelen belöpande kvarlåtenskapsskatt återstående värdet å andelen icke 20,000 kronor, beräknas ej arvsskatt.

Skatten utgör,

när det efter avdrag på andelen belöpande kvarlåtenskapsskatt återstående värdet å andelen icke överstiger 30,000 kronor: 4 procent av det belopp, varmed återstående värdet överstiger 20,000 kronor;

när det efter avdrag av på andelen belöpande kvarlåtenskapsskatt återstående värdet å andelen överstiger

30,000 men icke	50,000 kr.:	500 kr. för	30,000 kr. och 10 % av återstoden.
50,000 » »	100,000 » :	2,500 » »	50,000 » » 15 % » »
100,000 » »	200,000 » :	10,000 » »	100,000 » » 25 % » »
200,000 » »	400,000 » :	35,000 » »	200,000 » » 35 % » »
400,000 » »	800,000 » :	105,000 » »	400,000 » » 45 % » »
800,000		285,000 » »	800,000 » » 60 % » »

Klass II. Andel, som på grund av arv eller testamente tillkommer fader, moder, broder, (halvbroder,) syster, (halvsyster) eller broders (halvbroders) eller systers (halvsysters) avkomling eller på grund av testamente akademi, vetenskapligt samfund, allmänt undervisningsverk, stipendiefond eller pensionsanstalt, sjuk- eller fattigvårdsinrättning eller annan from stiftelse.

Överstiger det efter avdrag av på andelen belöpande kvarlåtenskaps-skatt återstående värdet å andelen icke 2,000 kronor, beräknas ej arvs-skatt.

Skatten utgör,

när det efter avdrag av på andelen belöpande kvarlåtenskapsskatt återstående värdet å andelen icke överstiger 5,000 kronor: 10 procent av det belopp, varmed återstående värdet överstiger 2,000 kronor;

när det efter avdrag av på andelen belöpande kvarlåtenskapsskatt återstående värdet å andelen överstiger

5,000 men icke	10,000 kr.:	500 kr. för	5,000 kr. och 15 % av återstoden.
10,000 » »	20,000 » :	1,250 » »	10,000 » » 18 % » »
20,000 » »	30,000 » :	3,050 » »	20,000 » » 21 % » »
30,000 » »	40,000 » :	5,150 » »	30,000 » » 24 % » »
40,000 » »	60,000 » :	7,550 » »	40,000 » » 30 % » »
60,000 » »	200,000 » :	13,550 » »	60,000 » » 40 % » »
200,000 » »	500,000 » :	69,550 » »	200,000 » » 50 % » »
500,000		219,550 » »	500,000 » » 60 % » »

Klass III. Andel, som tillkommer kyrka, landsting, kommun eller hus-hållningssällskap.

Överstiger det efter avdrag av på andelen belöpande kvarlåtenskapsskatt återstående värdet å andelen icke 1,000 kronor, beräknas ej arvsskatt.

Skatten utgör,

när det efter avdrag av på andelen belöpande kvarlåtenskapsskatt återstående värdet å andelen icke överstiger 2,000 kronor: 10 procent av det belopp, varmed återstående värdet överstiger 1,000 kronor;

när det efter avdrag av på andelen belöpande kvarlåtenskapsskatt återstående värdet å andelen överstiger

2,000 men icke	4,000 kr.:	100 kr. för	2,000 kr. och 15 % av återstoden.
4,000 » »	20,000 » :	400 » »	4,000 » » 20 % » »
20,000 » »	50,000 » :	3,600 » »	20,000 » » 25 % » »
50,000 » »	80,000 » :	11,100 » »	50,000 » » 30 % » »
80,000 » »	200,000 » :	20,100 » »	80,000 » » 40 % » »
200,000		68,100 » »	200,000 » » 50 % » »

Klass IV. Andel, som tillkommer annan arvinge eller testamentstagare än sådan som omförmäles i klass I, klass II eller klass III.

Överstiger det efter avdrag av på andelen belöpande kvarlåtenskapsskatt återstående värdet å andelen icke 1,000 kronor, beräknas ej arvsskatt.

Skatten utgör,

när det efter avdrag av på andelen belöpande kvarlåtenskapsskatt återstående värdet å andelen icke överstiger 2,000 kronor: 15 procent av det belopp, varmed återstående värdet överstiger 1,000 kronor;

när det efter avdrag av på andelen belöpande kvarlåtenskapsskatt återstående värdet å andelen överstiger

2,000 men icke	4,000 kr.:	150 kr. för	2,000 kr. och 20 % av återstoden.
4,000 » »	10,000 » :	550 » »	4,000 » » 25 % » »
10,000 » »	20,000 » :	2,050 » »	10,000 » » 30 % » »
20,000 » »	40,000 » :	5,050 » »	20,000 » » 35 % » »
40,000 » »	60,000 » :	12,050 » »	40,000 » » 40 % » »
60,000 » »	200,000 » :	20,050 » »	60,000 » » 50 % » »
200,000		90,050 » »	200,000 » » 60 % » »

Vid tillämpning av ovanstående tariff iakttages, att återstående värdet å andelen avjämnas till närmast lägre fulla hundratal kronor.

26 §.

Har arvinge eller testamentstagare inom två år före arvlåtarens dödsfall eller vid hans dödsfall av honom erhållit gåva, som icke jämlikt 33 § a) eller b) är fri från skatt, skall värdet därav sammanläggas med det värde, vartill arvingens eller testamentstagarens arvsandel enligt förut stadgade grunder fastställts, och arvsskatten beräknas som om allt vore på en gång arvfallet. För skatt, som förut särskilt erlagts, skall avdrag ske, dock att arvsskatten icke i något fall må beräknas till lägre belopp än som belöper på ifrågavarande arvsandel i och för sig.

Bouppteckning skall vid ingivandet för inregistrering vara åtföljd av uppgift å gåva av här angiven beskaffenhet.

38 §.

1 mom. Skatt för gåva beräknas enligt denna

Tariff.

Klass I. Gåva, som tillkommer make eller barn eller adoptivbarn eller avkomling till barn eller adoptivbarn.

Överstiger gåvans värde icke 20,000 kronor, beräknas ej skatt för gåva.

Skatten utgör,

när gåvans värde icke överstiger 30,000 kronor: 10 procent av det belopp, varmed värdet överstiger 20,000 kronor;

när gåvans värde överstiger

30,000 men icke	50,000 kr.:	2,000 kr. för	30,000 kr. och 20 % av återstoden.
50,000 » »	100,000 » :	6,000 » »	50,000 » » 40 % » »
100,000 » »	200,000 » :	26,000 » »	100,000 » » 45 % » »
200,000 » »	300,000 » :	71,000 » »	200,000 » » 50 % » »
300,000 » »	500,000 » :	121,000 » »	300,000 » » 60 % » »
500,000 » »	1,000,000 » :	241,000 » »	500,000 » » 70 % » »
1,000,000		591,000 » »	1,000,000 » » 80 % » »

Klass II. Gåva, som tillkommer fader, moder, broder (halvbroder), syster (halvsyster) eller broders (halvbroders) eller systers (halvsysters) avkomling eller akademi, vetenskapligt samfund, allmänt undervisningsverk, stipendiefond eller pensionsanstalt, sjuk- eller fattigvårdsinrättning eller annan from stiftelse.

Överstiger gåvans värde icke 2,000 kronor, beräknas ej skatt för gåva.

Skatten utgör,

när gåvans värde icke överstiger 5,000 kronor: 3 procent av det belopp, varmed värdet överstiger 2,000 kronor;

när gåvans värde överstiger

5,000 men icke	10,000 kr.:	150 kr. för	5,000 kr. och 6 % av återstoden.
10,000 » »	20,000 » :	450 » »	10,000 » » 10 % » »
20,000 » »	30,000 » :	1,450 » »	20,000 » » 20 % » »
30,000 » »	50,000 » :	3,450 » »	30,000 » » 30 % » »
50,000 » »	100,000 » :	9,450 » »	50,000 » » 40 % » »
100,000 » »	200,000 » :	29,450 » »	100,000 » » 45 % » »
200,000 » »	300,000 » :	74,450 » »	200,000 » » 50 % » »
300,000 » »	500,000 » :	124,450 » »	300,000 » » 60 % » »
500,000 » »	1,000,000 » :	244,450 » »	500,000 » » 70 % » »
1,000,000		594,450 » »	1,000,000 » » 80 % » »

Klass III. Gåva, som tillkommer kyrka, landsting, kommun eller hushållningssällskap.

Överstiger gåvans värde icke 1,000 kronor, beräknas ej skatt för gåva.

Skatten utgör,

när gåvans värde icke överstiger 2,000 kronor: 6 procent av det belopp, varmed värdet överstiger 1,000 kronor;

när gåvans värde överstiger

2,000 men icke	5,000 kr.:	60 kr. för	2,000 kr. och 10 % av återstoden.
5,000 » »	20,000 » :	360 » »	5,000 » » 15 % » »
20,000 » »	50,000 » :	2,610 » »	20,000 » » 25 % » »
50,000 » »	100,000 » :	10,110 » »	50,000 » » 35 % » »
100,000 » »	200,000 » :	27,610 » »	100,000 » » 50 % » »
200,000 » »	300,000 » :	77,610 » »	200,000 » » 65 % » »
300,000 » »	500,000 » :	142,610 » »	300,000 » » 75 % » »
500,000		292,610 » »	500,000 » » 80 % » »

Klass IV. Gåva, som tillkommer annan gåvotagare än sådan som omförmäles i klass I, klass II eller klass III.

Överstiger gåvans värde icke 1,000 kronor, beräknas ej skatt för gåvan.

Skatten utgör,

när gåvans värde icke överstiger 2,000 kronor: 6 procent av det belopp, varmed värdet överstiger 1,000 kronor;

när gåvans värde överstiger

2,000 men icke	5,000 kr.:	60 kr. för	2,000 kr. och 10 % av återstoden.
5,000 » »	10,000 » :	360 » »	5,000 » » 15 % » »
10,000 » »	20,000 » :	1,110 » »	10,000 » » 25 % » »
20,000 » »	50,000 » :	3,610 » »	20,000 » » 30 % » »
50,000 » »	100,000 » :	12,610 » »	50,000 » » 40 % » »
100,000 » »	200,000 » :	32,610 » »	100,000 » » 50 % » »
200,000 » »	300,000 » :	82,610 » »	200,000 » » 65 % » »
300,000 » »	500,000 » :	147,610 » »	300,000 » » 75 % » »
500,000		297,610 » »	500,000 » » 80 % » »

Vid tillämpning av ovanstående tariff iakttages, att gåvans värde jämnas till närmast lägre fulla hundratal kronor.

2 mom. De i fråga om skatt på grund av arv eller testamente i 3 §, 3 mom., 5, 6, 8, 9, 12, 13, 22, 23, 25 och 30 §§ meddelade bestämmelser skola i tillämpliga delar gälla beträffande skatt för gåva.

47 §.

1 mom. A. Uppgår i dödsbo beloppet av kontanta medel samt värdet av obligationer och andra lätt realiserbara värdepapper sammanlagt icke till dubbla beloppet av den arvsskatt, som skall erläggas för behållningen vid boet eller föreligger i andra fall för någon, som är skattskyldig enligt denna förordning, avsevärd svårighet att genast erlägga hela den skatt, som belöper på honom tillfallen egendom, må, såvida skatten uppgår till minst 500 kronor, densamma betalas genom högst 10 lika årliga inbetalningar efter domarens eller Kungl. Maj:ts befallningshavandes prövning.

B. Skall skatt utgå för nyttjanderätt eller rätt till ränta, avkomst eller annan förmån och prövas avsevärd svårighet föreligga att genast erlägga skattebeloppet eller skall skatt utgå för egendom av fideikommissnatur, äge skattskyldig, oavsett skattens belopp, rätt till anstånd såsom ovan sägs.

C. Där synnerliga skäl därtill äro äger Konungen medgiva, att skatt må erläggas annorledes än genom lika årliga inbetalningar, eller att tiden för inbetalningarnas fullgörande må utsträckas utöver tio år.

2 mom. Önskar skattskyldig — — — befallningshavande godkännes.

Vad nu stadgats skall ej utgöra hinder för den skattskyldige att senare hos Konungen söka sådant ytterligare anstånd, som kan medgivas honom enligt I. mom. c.

3 mom. Den del av skattebeloppet, med vars erläggande anstånd icke får åtnjutas, skall erläggas då, enligt vad i allmänhet är stadgat, skatten skolat i dess helhet gäldas, därest ej anstånd beviljas. Första årliga inbetalningen av skattebelopp, med vars erläggande anstånd beviljats och som skall gäldas genom årliga inbetalningar, skall äga rum på årsdagen för anståndsbeslutet. Av återstående årsinbetalningar verkställs en var å motsvarande dag det år, då den till betalning förfaller. Å skatt, för vilken anstånd åtnjutes, skall erläggas ränta efter 5 för hundra om året av oguldet belopp.

48 §.

2 mom. Avlider fideikommissinnehavare, vilken är skattskyldig enligt klass I. i tariffen, inom 6 år från det han fideikommisset tillträtt eller fideikommissinnehavare, som är skattskyldig enligt klass II. eller klass IV. i tariffen, inom åtta år från tillträdet, eftergives, vad av skatten icke förfallit till betalning vid dödstillfället; dock må ej i fall, då Konungen jämlikt 47 § 1 mom. C. medgivit anstånd, detta medföra rätt till eftergift av skatt till högre belopp än som skulle hava eftergivits, därest anstånd beviljats med tio lika årliga inbetalningar. Därest fideikommissinnehavare, som, utan att hava begärt anstånd med skattens erläggande, på en gång inbetalt hela skattebeloppet, avlider innan nyss angivna tider förlupit, eftergives så stor del av skatten, som, enligt vad nyss sagts, skulle eftergivits, därest betalningsskyldigheten fullgjorts medelst tio lika årliga inbetalningar.

Vad sålunda — — — annan förmån.

56 §.

Från tillämpningen — — — skedd uppsägning.

Har Konungen jämlikt 10 kap. 7 § lagen om arv eller 1 kap. 3 § lagen om testamente förordnat att av egendom, som på grund av arv eller testamente tillfaller utländsk medborgare, skall utöver arvsskatten utgå en särskild avgift, skall sådan avgift uppbäras i den ordning, varom ovan sägs, och skola även i övrigt bestämmelserna i denna förordning i tillämpliga delar gälla i fråga om sådan avgift.

Denna förordning träder i kraft den 1 april 1934. Beträffande arvsandel efter person, som avlidit före lagens ikraftträdande, och, såvitt angår gåvoskatt, gåva, för vilken deklaration dessförinnan avgivits, skola dock äldre bestämmelser äga tillämpning.»

Beträffande de skäl, som anförts till stöd för motionärernas yrkanden, får utskottet hänvisa till motionerna.

De med propositionen framlagda förslagen avse följande frågor:

- 1) stämpelavgift för bouppteckningar m. m.;
- 2) stämpelavgift till expeditioner från stiftsnämnderna m. m.;
- 3) stämpelfrihet för ärenden enligt steriliseringslagen;
- 4) ändringar i stämpelförordningen i anledning av förslaget om inteckningsförnyelsernas avskaffande;
- 5) stämpelavgift för s. k. förlagsbevis;
- 6) stämpelfrihet för bevis om beviljad pension m. m.;
- 7) stämpelfrihet i ärenden rörande tillstånd till eldbegängelse;
- 8) stämpelavgift för körkort som utfärdas i samband med förnyelse;
- 9) stämpelavgift för tillstånd till skeppsklarering;

10) stämpelfrihet i vissa fall för resolutioner angående verkställighet av utländsk domstols beslut;

11) stämpelfrihet vid utbyte av lottbrev mot aktiebrev i anledning av solidariskt bankbolags ombildning till bankaktiebolag; samt

12) stämpelfrihet för deklarationsbevis enligt vapenkungörelsen.

I fråga om *stämpelavgift för bouppteckningar m. m.* har föredragande departementschefen erinrat, att han vid anmälan inför Kungl. Maj:t av finansplan och inkomstberäkning för budgetåret 1934/1935 anförde, att han ämnade framlägga förslag rörande vissa ändringar i stämpelförordningen, i huvudsak innebärande att bouppteckning efter avliden person skulle, utöver den stämpel, som utginge enligt förordningen om arvsskatt och skatt för gåva, beläggas med stämpel efter värdet av behållningen i boet. Enahanda stämpelavgift skulle vidare påföras bland annat vissa deklarationer enligt arvsskatteförordningen. Stämpelavgiften vore avsedd att utgå först på den del av boets tillgångar, som överstege 50,000 kronor, och att uttagas med högst 6 procent. Avkastningen uppskattades till 6 miljoner kronor och avsågs att bindas för avbetalning av lån med kort amorteringstid.

Förslag till ändringar i angiven innebörd i förordningen angående stämpelavgiften har upprättats inom finansdepartementet. Över detsamma hava infordrade yttranden avgivits av statskontoret, kammarrätten, riksräkenskapsverket, överståthållarämbetet och länsstyrelsen i Malmöhus län.

Till stöd för förslaget har chefen för finansdepartementet till ovan nämnda statsrådsprotokoll anförde i huvudsak följande:

»Vid framläggande förlidet år av finansplanen för innevarande budgetår föreslog jag, att vissa särskilda statsinkomster skulle bindas för att bereda medel till en snabb återbetalning av den för finansieringen av den föreslagna utvidgningen av de offentliga arbetena behövliga upplåningen. För detta ändamål borde avses hela avkastningen av arvs- och gåvobeskattningen, vilken beskattning föreslogs skola utbyggas med en kvarlåtenskapsskatt i samband med att skatteskalorna för arvslotter skärptes.

Anledningen för mig att välja denna väg att öka statsverkets inkomster var i första hand, att det föreföll skäligt att låta den verkligt bärkraftiga förmögenheten lämna ett större bidrag till täckande av statens utgifter. Enligt vad som framgår av den till föregående års riksdag avlämnade propositionen med förslag till förordning om kvarlåtenskapsskatt hade jag vid övervägande av lämpligaste sättet att uttaga den ökade skatten på förmögenhet icke funnit mig böra föreslå en skärpning av den förmögenhetsskatt, som utgår i samband med inkomstskatten. Jag uttalade i detta sammanhang, att det icke skulle möta några större svårigheter att finna helt nya former för en fristående för-

mögenhetsbeskattning, men att detta i dåvarande läge icke synts påkallat, enär en anknytning utan olägenhet kunde vinnas till den form av förmögenhetsbeskattning, vi redan ägde i arvsskatten. Jag anförde vidare, att en ökning av statsverkets inkomster genom arvsskattemedlen kunde åvägabringas efter olika principer. Enklast syntes måhända vara att inskränka sig till att ändra skalorna i de för de särskilda arvsklasserna gällande tarifferna. Med fasthållande av utgångspunkten, att vad som i huvudsak åsyftades vore en utökning av förmögenhetsbeskattningen såsom sådan, hade jag ej funnit denna väg vara den lämpligaste. I stället förordade jag, att vid sidan av en skärpning av den förefintliga arvslottsbeskattningen uttoges en skatt av kvarlåtenskapen i dess helhet. En dylik s. k. kvarlåtenskapsskatt anpassade sig icke efter arvingarnas skyldskap till arvlåtaren och efter arvslotternas storlek. Motiveringen för en dylik skatt vore nämligen, att den utfyllde eller ersatte förmögenhetsskatt i annan form. Skatten borde alltså uttagas, där principiellt sett en högre belastning å arvlåtarens förmögenhet under dennes livstid varit på sin plats.

Enligt vad jag anfört vid anmälan inför Kungl. Maj:t av årets statsverksproposition bör jämväl för nästkommande budgetår avkastningen av arvs- och gåvobeskattningen tagas i anspråk för avbetalning av lån med kort amorteringstid, varjämte vid nämnda utgiftspost bör bindas även den extra inkomst- och förmögenhetsskatten. För finansiering av lånebudgeten är emellertid erforderligt ett ytterligare, till 6 miljoner kronor beräknat belopp. I överensstämmelse med vad jag i motsvarande hänseende föreslog föregående år, anser jag att nämnda belopp bör uttagas genom beskattning av den bärkraftiga förmögenheten. Då finansplanen förutsätter att avbetalningen av omförmälda lån skall ske medelst vissa för detta ändamål bundna skattemedel, har jag ej ansett den ifrågasvarande förmögenhetsbeskattningen böra anordnas genom utbyggnad av någon av de skatteformer, som i övrigt äro tagna i anspråk för balansering av skattebudgeten. Det har i några av yttrandena ifrågasatts, att ökningen av förmögenhetsbeskattningen borde ske i form av skärpning av skalorna för arvs- och gåvoskatten. Med hänsyn till den icke obetydliga ökning av skattesatserna i arvsskatteförordningen, som föregående år genomfördes utan att samtidigt, på sätt jag föreslagit, någon del av det då erforderliga beloppet uttogs genom en beskattning principiellt avseende arvlåtarens förmögenhet, har jag emellertid funnit den sålunda angivna utvägen mindre lämplig. Det synes under sådana omständigheter naturligt, att möjligheten att uttaga det erforderliga beloppet genom beskattning av den samfällda behållningen i dödsbo träder i förgrunden.

Beträffande de invändningar, som framställts mot denna skatteform, vill jag till en början framhålla, att, då densamma principiellt är att uppfatta som en till tidpunkten för ägarens död uppskjuten beskattning av hans förmögenhet, vilken beskattning av hänsyn till ägaren icke fördelats

att äga rum årligen redan under hans livstid, och skatten endast så-tillvida äger sammanhang med arvsskatten, att den utgår jämsides med denna, det synes föga rationellt att mot ifrågavarande form av beskattning anföra den omständigheten, att den lämnar ur sikte arvingarnas skyldskap till arvlåtaren och behållningens allt efter arvingarnas antal växlande fördelning i arvslotter. Skatteanspråket framstår som en statens fordran, uppkommen under den avlidnes livstid, som göres gällande först i hans dödsbo vid sidan av övriga fordringar, som skola likvideras innan någon behållning uppstår för arvingarna, låt vara att det av olika skäl syntts lämpligt att beräkna skatten på dödsboets behållna tillgångar och således låta den utgå först efter övriga fordringar. Ser man saken ur denna synpunkt, vilken principiellt måste framstå såsom riktig, saknas uppenbarligen fog för den nyss berörda invändningen mot ifrågavarande skatteform. En annan sak är, att med den nu angivna principiella utgångspunkten det kunde synas riktigt att göra skattens storlek beroende av det antal år, varunder förmögenheten tillhört den avlidne. Av tekniska skäl kan emellertid ett sådant förfaringssätt knappast komma i tillämpning. Ihågkommas bör därjämte, att, såsom nyss anmärkts, behållningen i dödsboet blir avgörande för skattens storlek, och att staten således, därest den avlidne under längre eller kortare tid varit ägare av större förmögenhet än han vid sin död efterlämnat, kan sägas avstå från att göra gällande ett skatteanspråk, som ur nyssnämnda synpunkter eljest principiellt föreligger.

Med anledning av de av kammarrätten uttryckta farhågorna för att ifrågavarande beskattning skulle medföra svårigheter och förluster i sådana fall, då kvarlåtenskapen helt och hållet eller till huvudsakligaste del utgöres av svårrealiserbara tillgångar, ber jag få omnämna, att jag i annat sammanhang ämnar föreslå, att till årets riksdag framläggas förslag om särskild uppskattning av det värde, vartill fast egendom skall för beräknande av arvsskatt upptagas.

Jag föreslår alltså att med det svenska skattesystemet införlivas en stämpelavgift för behållning i dödsbo. Enär den årliga inkomst, som denna stämpelavgift är avsedd att tillföra statsverket, väsentligt understiger den årliga ökning av arvsskattemedlen, som det av Kungl. Maj:t till 1933 års riksdag framlagda förslaget till förordning om kvarlåtenskapsskatt avsåg att åstadkomma, kan i fråga om stämpelavgiften gränsen för skattskyldighetens inträde sättas högre än vad fallet var i nämnda förslag. I överensstämmelse med den ståndpunkt, som intages i det remitterade utkastet, anser jag skyldighet att utgöra stämpel böra inträda, då behållningen i dödsbo — andel som vid bodelning tillfaller efterlevande make frånräknad — överstiger 50,000 kronor. Med denna gräns för skattskyldighetens inträde blir belastningen å behållning, för vilken stämpelavgift skall utgöras, väsentligt lägre än enligt förslaget till förordning om kvarlåtenskapsskatt. I enlighet med den vedertagna principen om överens-

stämmelse mellan arvsbeskattning och gåvobeskattning torde vid sidan av stämpelavgiften för behållning i dödsbo böra uttagas enahanda stämpelavgift för gåvor med värde över 50,000 kronor.

Det remitterade författningsförslaget anknyter i fråga om vad som är att hänföra till behållning i dödsbo ävensom beträffande värdering av avliden persons egendom till bestämmelserna i hithörande hänseenden i förordningen om arvsskatt och skatt för gåva. Härav följer bland annat, att de ändrade bestämmelser, som föregående år infördes beträffande arvsbeskattningen av fideikommissrätt, bliva tillämpliga jämväl i fråga om den nu föreslagna stämpelavgiften. Nämnda författningsändringar innebära, att för fideikommissrätt värdet skall beräknas såsom om den fideikommitterade egendomen tillfallit fideikommissinnehavaren med nyttjanderätt ävensom att, där å fast egendom av fideikommissnatur belöpande arvsskatt prövas icke kunna i sin helhet erläggas utan men för ett med egendomen förbundet allmänt intresse av kulturhistorisk eller annan art, Kungl. Maj:t må på ansökan medgiva, att till grund för skattens beräkning lägges ett lägre värde än det, vartill fideikommissrätten eljest skall uppskattas. Beträffande beräkningen av stämpelavgift för fideikommissrätt är vidare att märka, att såsom särskild stämpelpfiktig egendom, för vilken stämpelavgift skall för sig beräknas, bör, i enlighet med vad i det remitterade utkastet föreslagits, anses såväl fast som lös egendom av fideikommissnatur. Att för den ifrågavarande stämpelavgiftens vidkommande medgiva ytterligare lättnad beträffande fideikommissrätt synes ej befogat.

I vissa av yttrandena har föreslagits, att bestämmelserna rörande ifrågavarande stämpelavgift icke skulle införas i stämpelförordningen utan i förordningen om arvsskatt och skatt för gåva. Det har jämväl ifrågasatts att bestämmelserna skulle meddelas i en fristående särskild författning. Emot att för detta ändamål välja arvsskatteförordningen talar den omständigheten att, såsom jag vid annat tillfälle framhållit, denna förordning i en ej avlägsen framtid torde böra underkastas en genomgripande omarbetning. Då det knappast synes vara skäl att reglera förevarande stämpelavgift, som kommer att representera endast en förhållandevis ringa del av stämpelmedlens totalbelopp, genom en särskild författning, vill jag i anslutning till det remitterade författningsförslaget förorda, att de erforderliga bestämmelserna få sin plats i förordningen angående stämpelavgiften.

Ifrågavarande stämpelavgift kommer enligt författningsförslaget att i allmänhet uttagas vid inregistrering av bouppteckning. I likhet med arvsskatten kan emellertid stämpelavgiften komma att utgå i samband med avlämnande av deklaration enligt 39 § 1:o—4:o arvsskatteförordningen, bevakning av testamente samt sökande av lagfart å fast egendom av fideikommissnatur. De härutinnan i det remitterade utkastet föreslagna bestämmelserna avvika från motsvarande föreskrifter i arvsskatteförord-

ningen i det avseendet, att, där stämpelavgift skall utgå i anledning av bevakning av testamente efter boupptecknings inregistrering, stämpelavgiften i regel skall erläggas vid ingivandet av testamentet, under det att arvsskatt erlägges när protokollet över bevakningen utlöses. Då bevakning sker genom testamentsförordnandets tillkännagivande skall likväl enligt det remitterade förslaget stämpeln uttagas genom stämpelbeläggning av protokollet i samband med dess utlösande. Kammarrätten har föreslagit, att i dessa fall stämpelavgiften alltid skall erläggas då protokollet över bevakningen utlöses och att i samband därmed de i ifrågavarande avseende erforderliga bestämmelserna skola få sin plats i den i 3 § stämpelförordningen intagna tabell, som behandlar stämpelbeläggning av statsmyndigheters expeditioner. Kammarrätten åberopar härvid bland annat vissa uttalanden i ett år 1893 avgivet betänkande angående utvidgning av arvsbeskattningen m. m. I betänkandet anföres, att särskild uppmärksamhet måste ägnas däråt, att i samtliga de fall, då bevakning av testamente ägde rum senare än boupptecknings inregistrering, stämpelskatten icke kunde uttagas av boet. Det yttras vidare, att ett ovillkorligt stadgande därom, att stämpeln skulle vid bevakningen erläggas av testamentstagaren, skulle kunna medföra, att han, om han ej ägde medel att gälda stämpeln, icke kunde begagna sig av testamentet, samt att stämpeln i följd härav i stället borde åsättas protokollet över bevakningen. Emellertid må rörande vad kammarrätten sålunda föreslagit anmärkas, att, om stämpelavgiften regelmässigt skulle erläggas vid protokollets utlösande, bestämmelserna i förevarande avseende, med hänsyn till stämpelförordningens tekniska utformning, måste bli i viss mån svåröverskådliga. Att uppmärksamma är vidare, att vid bevakning av testamente efter boupptecknings inregistrering ifrågavarande stämpelavgift blott undantagsvis torde komma att utgå, nämligen huvudsakligen blott i det fall att testamentstagaren av testamentsgivaren erhållit gåva, som skall inräknas i behållningen i boet men icke medtagits vid beräkning av stämpel för bouppteckning. Därjämte torde i verkligheten arvsskatten så gott som alltid erläggas redan vid ingivandet av testamentet. Med hänsyn till nu angivna omständigheter ansluter jag mig till vad härutinnan i det remitterade utkastet föreslagits.

I anledning av vad kammarrätten anmärkt rörande de i utkastet föreslagna bestämmelserna angående stämpelbeläggning av deklaration, som avses i 39 § 1:o—4:o arvsskatteförordningen, föreslår jag viss ändrad lydelse av berörda bestämmelser.

Rörande slutligen frågan efter vilka grunder storleken av förevarande stämpelavgift bör beräknas, ansluter jag mig till vad i detta avseende föreslagits i det remitterade utkastet. Enligt vad som nämnts skall stämpelavgift för behållning i dödsbo uttagas då behållningen överstiger 50,000 kronor, frånräknat vad som vid bodelning tillfaller efterlevande make. När efterlevande make finnes, måste alltså i regel den samlade

behållningen i boet överstiga 100,000 kronor för att stämpelplikt skall inträda. Den rörande beräkningen av stämpelavgiften föreslagna skalan, vilken anordnats som s. k. skiktskala, utvisar från 3 procent till 7 procent stigande skattesatser. Lägsta procentsatsen, 3 procent, hänför sig till den del av den stämpelpliktiga behållningens värde, som ligger mellan 50,000 kronor och 100,000 kronor. Vid 60,000 kronor i stämpelpliktig behållning utgår sålunda stämpelavgiften med 300 kronor och vid 100,000 kronor med 1,500 kronor. För en behållning å exempelvis 500,000 kronor är stämpelavgiften 21,500 kronor. Den högsta procentsatsen enligt skalan, 7 procent, avser den del av den stämpelpliktiga behållningens värde som överstiger 800,000 kronor. Emellertid är den begränsningen vidtagen, att stämpelns belopp aldrig får överstiga 6 procent av den stämpelpliktiga behållningens värde. En stämpelavgift av sistnämnda procentuella storlek nås vid en behållning av 1,650,000 kronor. För behållningar å minst sistnämnda belopp utgår sålunda stämpelavgiften efter en proportionell skattefot.

Den föreslagna stämpelavgiften för gåvor med värde över 50,000 kronor torde böra utgå efter samma grunder som stämpelavgiften för behållning i dödsbo.

Rörande verkan av en sammanläggning av arvsskatt och stämpelavgift för behållning i dödsbo, liksom av en sammanläggning av gåvoskatt och stämpelavgift för gåva, får jag hänvisa till vissa i detta avseende upprättade tabeller — — —. Tabellerna hava upprättats under det antagandet att vid beräkning av arvsskatt avdrag från behållning i dödsbo ej må ske för nu ifrågavarande stämpelavgift. Ur berörda tabeller må återgivas följande siffror, avseende beloppen av arvsskatt och stämpelavgift för behållning i dödsbo ävensom sammanlagda beloppet av arvsskatt och dylik stämpelavgift under förutsättning att den behållning, varom är fråga, uppdelas på tre lika stora arvslotter.

Behållning i dödsbo, efterlevande makes andel frånräknad kr.	Summa arvsskatt enligt gällande bestämmelser i procent av behållning				Stämpelavgift enligt förslaget i procent av behållning	Sammanlagda beloppet av arvsskatt och stämpelavgift i procent av behållning			
	kl. I	kl. II	kl. III	kl. IV		kl. I	kl. II	kl. III	kl. IV
60,000	2.95	7.80	17.45	19.45	0.50	3.45	8.30	17.95	19.95
100,000	3.86	9.77	20.45	23.64	1.50	5.36	11.27	21.95	25.14
200,000	5.68	13.27	23.22	28.80	2.75	8.43	16.62	25.97	31.55
300,000	7.04	16.26	25.49	30.89	3.50	10.54	19.76	28.99	34.39
500,000	9.22	19.85	27.28	32.52	4.30	13.52	23.65	31.58	36.82
1,000,000	12.61	21.68	28.64	33.76	5.35	17.96	27.08	33.99	39.11
3,000,000	17.40	23.23	29.55	34.59	6.00	23.40	29.23	35.55	40.59
6,000,000	18.70	23.61	29.77	34.79	6.00	24.70	29.61	35.77	40.79
15,000,000	19.48	23.85	29.91	34.92	6.00	25.48	29.85	35.91	40.92
30,000,000	19.77	23.92	29.95	34.97	6.00	25.77	29.92	35.95	40.97

Anmärkas må, att av de cirka 21,000 bouppteckningar, som år 1930 belades med stämpelavgift enligt arvsskatteförordningen, 1,166 avsågo dödsbon med behållning av minst 50,000 kronor, efterlevande makes andel frånräknad. Motsvarande siffror för år 1931 voro 23,967 och 1,181, samt för därpå följande år 22,208 och 1,111.»

Förslaget om ändringar i stämpelförordningen i anledning av förslag om inteckningsförnyelsernas avskaffande sammanhänger med i proposition nr 100 till årets riksdag framställt förslag till lag angående upphävande av gällande bestämmelser om förnyelse av inteckning ävensom vissa andra därmed sammanhängande lagförslag. Då för närvarande i förnyelseärenden uttagas expeditionsavgifter i form av lösen och stämpel till avsevärda belopp, har vid avgivandet av nämnda lagförslag förutsatts, att särskild gottgörelse skulle beredas de sportelberättigade liksom ock statsverket för den inkomstminskning, som bleve en följd av inteckningsförnyelsernas avskaffande. Kungl. Maj:t har ock i anslutning till sagda lagärende till riksdagen avlåtit särskild proposition, nr 101, vari angivits vissa grunder för en sådan gottgörelse. I avseende å nästkommande budgetår har Kungl. Maj:t dels i statsverkspropositionen (andra huvudtiteln s. 48) och dels i nyssnämnda proposition nr 101 föreslagit riksdagen att under andra huvudtiteln till ersättning för förlorad lösen i följd av inteckningsförnyelsernas avskaffande anvisa ett extra anslag å 270,000 kronor. Beträffande frågan på vad sätt gottgörelse skulle beredas staten, dels för den genom inteckningsförnyelsernas avskaffande förlorade stämpelinkomsten och dels för de utgifter som den föreslagna gottgörelsen åt de sportelberättigade skulle medföra för statsverket, har

den lämpligaste utvägen ansetts vara en höjning av stämpelavgiften för skuldebrev.

Det är avsett, att lagstiftningen om inteckningsförnyelsernas avskaffande skall träda i kraft först den 1 januari 1935, men har den förhöjda stämpelavgiften ansetts böra tillämpas redan från och med den 1 juli 1934. Enligt vad chefen för finansdepartementet uttalat till det vid årets statsverksproposition fogade statsrådsprotokollet kunna genom ett bifall till förevarande förslag om höjning av stämpelavgifterna stämpelintäkterna beräknas för nästa budgetår ökas med 0.9 miljon kronor eller i runt tal 1 miljon kronor.

Förslagen om stämpelfrihet för ärenden enligt steriliseringslagen, stämpelfrihet för bevis om beviljad pension m. m., stämpelavgift för körkort som utfärdas i samband med förnyelse, stämpelavgift för tillstånd till skeppsklarering och stämpelfrihet för deklarationsbevis enligt vapenkungörelsen äro föranledda av vissa till årets riksdag avlätna propositioner. Förslaget till stämpelfrihet vid utbyte av lottbrev mot aktiebrev i anledning av solidariskt bankbolags ombildning till bankaktiebolag är föranlett av lagen den 16 februari (nr 18) angående solidariskt bankbolags ombildning till aktiebolag. Beträffande vad föredragande departementschefen anført till stöd för dessa ävensom de övriga förslag, för vilka särskild redogörelse här ej lämnats, får utskottet hänvisa till nämnda statsrådsprotokoll.

Då utskottet till en början haft att taga ställning till frågan om införande av stämpelavgift å bouppteckningar m. m., har utskottet velat erinra om den betydande skärpning av arvs- och gåvobeskattningen, som beslöts av 1933 års riksdag. Härigenom har denna skatt, som tidigare beräknats inbringa ett årligt belopp av 15 till 17 miljoner kronor, för nästa budgetår av Kungl. Maj:t (prop. nr 278) beräknats tillföra statskassan en behållen inkomst av 25 miljoner kronor.

Utskottet.

Redan den omständigheten, att skatten å arv och gåva så avsevärt skärpts — varigenom densamma i stort sett synes hava kommit i full nivå med arvsskatten i länder, som tidigare haft en betydligt högre beskattning än Sverige — samt att detta skett så nyligen, att verkningarna därav ännu icke kunna närmare överblickas, har för utskottet utgjort ett skäl att hysa starka betänkligheter mot propositionens förslag till bouppteckningsstämpel m. m. Såsom en särskild orsak att iakttaga försiktighet i fråga om arvsbeskattningen framstår den omständigheten, att vissa orättvisor oundgängligen uppkomma, därest för tillgodoseende av statsverkets behov i ett ansträngt budgetläge ifrågavarande skatt skärpes så avsevärt, att beskattningen under mera normala förhållanden kommer att te sig såsom oskäligt hög.

Departementschefen har visserligen framhållit, att den föreslagna skatte-

formen principiellt är att uppfatta som en till tidpunkten för ägarens död uppskjuten beskattning av hans förmögenhet, vilken beskattning av hänsyn till ägaren icke fördelats att äga rum årligen redan under hans livstid, och att skatten endast såtillvida äger samband med arvsskatten, att den utgår jämsides med denna. Emellertid måste därvid beaktas, att i motsats till vad som gäller i England, varest arvsbeskattningen torde bygga på principen om uttagande av förmögenhetsskatt i efterskott vid dödsfallet, här i landet förmögenheten årligen beskattas hos ägaren eller innehavaren. Enligt utskottets mening synes det mindre lämpligt att vid sidan av varandra på dylikt sätt uttaga två olika förmögenhetsskatter. Vidare torde den omständigheten, att nuvarande beskattning av arv och gåva är konstruerad såsom en skatt å förmögenhetens omsättning, säkerligen komma att medföra, att i det allmänna medvetandet den föreslagna skatteformen skulle komma att anses såsom en direkt skärpning av denna omsättningsskatt. I den mån bouppteckningsstämpeln betraktas såsom en sådan skatt å överlåtelse av förmögenhet följer den uppenbarligen vida mindre rationella principer än den nuvarande skatten, som tar hänsyn till mottagarens skatteförmåga och skyldskap till arvlåtaren.

På grund av det anförda och då såsom redan framhållits en sänkning av arvsbeskattningen, sedan densamma en gång höjts, är förenad med påtagliga olägenheter, har utskottet icke kunnat biträda förevarande förslag.

Med det nu anförda har utskottet jämväl angivit sin ståndpunkt till de likalydande motionerna I: 341 och II: 620 samt motionen II: 416.

Riksdagen har numera bifallit Kungl. Maj:ts proposition nr 100, i vad den avser lag angående upphävande av gällande bestämmelser om förnyelse av inteckning. Då det synes skäligt, att statsverket beredes ersättning för de utgifter, som den av Kungl. Maj:t föreslagna och av riksdagen numera anvisade ersättningen till de sportelberättigade kommer att medföra för staten ävensom för den genom inteckningsförnyelsernas avskaffande förlorade stämpelinkomsten samt den föreslagna stämpelavgiften icke kan anses bli va allt för betungande, har utskottet icke kunnat biträda vad i de likalydande motionerna I: 328 och II: 589 hemställts utan anslutit sig till Kungl. Maj:ts förslag till förhöjning av ifrågavarande stämpelavgift.

I anledning av proposition nr 208 till årets riksdag har riksdagen numera i skrivelse den 30 maj 1934 (nr 286) för Kungl. Maj:t anmält bland annat, att riksdagen icke kunnat tillstyrka det av Kungl. Maj:t föreslagna nya med 5 betecknade momentet till 15 § motorfordonsförordningen den 20 juni 1930. Då den förutsättning, som legat till grund för den föreslagna ändringen i 3 § stämpelförordningen med avseende å stämpelavgift för körkort, sålunda icke längre torde vara för handen, har ut-

skottet icke kunnat tillstyrka förslaget om ändring i stämpelförordningen i denna del.

På av departementschefen anförda skäl och med hänsyn till de beslut riksdagen numera fattat i anledning av Kungl. Maj:ts förslag *dels* till lag om sterilisering av vissa sinnessjuka, sinnesslöa eller andra som lida av rubbad själsverksamhet, *dels* angående rätt till tjänstepension för tjänstemän, tillhörande den civila statsförvaltningen, och för arbetare i statens tjänst, *dels* till skeppsklarerarförordning, *dels ock* till vapenkungörelse, har utskottet icke haft något att erinra mot bifall till de förslag till ändringar i stämpelförordningen, som äga samband med nämnda av riksdagen fattade beslut.

Kungl. Maj:t har den 4 maj 1934 utfärdat skeppsklarerareförordning (nr 119) samt därvid beslutat, att nämnda förordning skall träda i kraft den 1 juli 1934. Då jämväl den föreslagna ändringen beträffande stämpelavgift för tillstånd till skeppsklarering bör träda i kraft sistnämnda dag, har utskottet föreslagit härav föranledd ändring i slutbestämmelsen.

Förslaget till stämpelfrihet i ärenden rörande tillstånd till eldbegängelse har icke givit utskottet anledning till annat ändringsförslag än att, då dylikt tillstånd numera i regel torde meddelas i form av bevis, utskottet föreslagit att i 3 § stämpelförordningen angives, att stämpelfrihet skall åtnjutas jämväl för bevis angående tillstånd till eldbegängelse.

Övriga i propositionen framställda förslag till ändringar i stämpelförordningen har utskottet ansett sig böra biträda.

Under åberopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

A) att riksdagen måtte, med förklarande att Kungl. Maj:ts proposition nr 242 icke kunnat oförändrad bifallas samt med bifall till de likalydande motionerna I: 341 av herr Velander m. fl. och II: 620 av herr Lindman m. fl. ävensom med avslag å de likalydande motionerna I: 328 av herr Johan August Larsson m. fl. och II: 589 av herr Pehrsson i Bramstorp m. fl.,

1) antaga följande

Förslag

till

förordning om ändring i vissa delar av förordningen den 19 november 1914 (nr 383) angående stämpelavgiften.

Häri genom förordnas, att 1, 3, 4, 7 och 8 §§ förordningen den 19 november 1914 angående stämpelavgiften¹ skola erhålla ändrad lydelse på sätt av det följande framgår:

1 §.

I fråga om stämpel till expeditionerna hänföres statsmyndigheterna till följande avdelningar:

Tredje avdelningen:

Chefsämbeten och förvaltande myndigheter vid armén och marinen;
— — — domkapitel och Stockholms stads konsistorium; stiftsnämnder;
lantmäterikontor; lantmätare.

-----

3 §.

I avseende på expeditionernas förseende med stämpel gäller, med de här nedan i 7 § nämnda undantag och med iakttagande av vad i 4 § stadgas om inteckningskontrollstämpel, denna tariff:

---

¹ Senaste lydelse av angivna paragrafer i förordningen, se 1928: 317 (där förordningen i dess helhet är återgiven) samt 1929: 143 och 259, 1930: 243, 1931: 169, 1932: 285 och 1933: 378.

	1		2		3		4		5	
	Avd.		Avd.		Avd.		Avd.		Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.

<i>Apoteksprivilegium</i> -----										
» på landet	—	—	—	—	—	—	—	—	80	—
<i>Auktorisation för skeppsklarerare:</i>										
» i Stockholm och Göteborg	—	—	—	—	—	—	400	—	—	—
» å andra platser	—	—	—	—	—	—	100	—	—	—
<i>Avflyttningsbetyg för sjöman</i> -----										

<i>Bevis</i> angående domstols -----										
» ----- för allenast ett bevis.										
» angående anteckning om innehav av in-teck-ningshandling eller uppvisande av sådan hand-ling, tecknat å företedd handling.....										
» annat, av underdomstol eller därstädes anställd tjänsteman, -----										
» ----- av allenast 6 kronor.										
» rörande tillfälligt tillstånd att ombesörja skepps-klarering,										
» för visst fall	—	—	—	—	—	—	5	—	—	—
» eljest.....	—	—	—	—	—	—	20	—	—	—
» annat, rörande tillstånd att utöva näring eller yrke; lika med <i>Tillståndsbrev</i> .										
» angående tillstånd till eldbegängelse										
» över verkställd deklARATION -----										
» ----- uppgår till 1,000 kronor										
» angående uppvisande av in-teck-ningshandling, då det särskilt utfärdas										
» om registrering av elektrisk anläggning:										
» ----- föra automobil.....	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—
» varom förmäles i 8 § 3 mom. och 22 § 2 mom. civila tjänstepensionsreglementet										
» varom förmäles i 1 § 2 mom., 16 § 2 mom. och 17 § 2 mom. tjänstepensionsreglementet för arbetare										
» annat -----										

<i>Fullmakt för</i> -----										
» för mäklare:										
» i Stockholm och Göteborg	400	—	—	—	—	—	—	—	—	—
» i övriga städer.....	100	—	—	—	—	—	—	—	—	—
» , annan -----										

	1		2		3		4		5	
	Avd.		Avd.		Avd.		Avd.		Avd.	
	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.	Kr.	ö.
<i>Protokoll, varigenom</i> — — — — —										
— — — uppgår till 1,000 kronor.....					<i>fritt</i>					
» angående uppvisande av inteckningshand- ling för anteckning om innehav					<i>fritt</i>					
» över ärenden angående förmynderskap och godmanskap, — — — — —										

<i>Resolution, vilostånds-,</i> — — — — —										
— — — överlåta fast egendom					<i>fri</i>					
» angående tillstånd till eldbegängelse					<i>fri</i>					
» , överexekutors, i ärende som avses i 3 § lagen den 6 mars 1899 om verkställighet i visst fall av utländsk domstols beslut...					<i>fri</i>					
» eljest innefattande — — — — —										
-----										

4 §.

Gravationsbevis, vare sig det tecknas å företedd handling eller särskilt utfärdas, så ock protokoll eller särskilt bevis angående uppvisande av inteckningshandling för anteckning om innehav skall, jämväl i fall, där enligt 7 § frihet från stämpel eljest äger rum, förses med inteckningskontrollstämpel.

7 §.

Från stämpelavgift enligt detta kap. är kronan befriad.

Dessutom äro från stämpelavgift enligt detta kap. befriade:

akademier och statens undervisningsverk;

barnavårdsnämnder; dock — — — och behandling;

innehavare av nyttjanderätt till fast egendom, som tillhör staten eller eljest antingen är upplåten till boställe för ämbets- eller tjänsteman inom civil- och ecklesiastikstaterna eller i annan ordning är anslagen till sådan befattningshavares avlönande eller besittes av kyrkor, akademier, hospitaler eller andra allmänna inrättningar, i sådana på förvaltningsmyndighets prövning beroende mål och ärenden, som angå förhållandet mellan nyttjanderättsinnehavaren såsom egendomens brukare och det allmänna såsom upplåtare, dock att befrielse från stämpelavgift icke skall äga rum för utslag och resolutioner angående överlåtelse av arrende- eller annan nyttjanderätt;

kommuner i — — — jämväl vintertid;

kyrkor;

pastorat i mål och ärenden angående ecklesiastikt boställe, som står under pastorats förvaltning, eller dess avkastning;

lappar i mål — — — överförmyndare.

Frihet från stämpel enligt detta kap. — dock icke med avseende å avskrift och bevis, som på begäran utfärdas till annan än part — äger jämväl rum i mantals- och kyrkoskrivningsmål; i bevillningsmål — — — i ärenden, som avses i förordningen om moderskapsunderstöd; i ärenden, som avses i lagen om sterilisering av vissa sinnessjuka, sinnesslöa eller andra som lida av rubbad själsverksamhet; i mål angående överträdelse av lagen angående förbud mot införsel till riket av varor med oriktig ursprungsbeteckning; så ock i ärenden angående arbetarskyddslagstiftningens tillämpning, vilka handläggas av befattningshavare inom yrkesinspektionen.

Konungen äger — — — utländska hamnar.

8 §.

Följande enskilda handlingar skola, även där de äro utfärdade av offentlig myndighet, förses med stämpel på sätt här nedan stadgas.

Köp av fartyg (pråm) — — — för köpet.

Sökes på grund av köpeavhandling om fast egendom eller om fartyg hos offentlig myndighet inteckning eller på grund av köpeavhandling, som nyss nämnts, eller köpeavhandling om lösören, vilka i säljarens vård kvarbliva, betalning för ogulden köpeskilling, skall köpeavhandlingen förses med särskild stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket inteckning eller betalning sökes;

dock är — — — i järnväg.

Se för övrigt 9, 10 och 13 §§ samt 34 § 2 mom.

Livränta: avhandling därom skall, då den för vinnande av inteckning företes, förses med stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av livräntans kapitalvärde.

Sökes på grund av avhandlingen hos offentlig myndighet betalning, skall avhandlingen förses med stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket betalning sökes;

dock är — — — i konkurs;

Se för övrigt 12 §.

Obligation, som utfärdas här i riket, skall — — — hundratal kronor; dock att — — — eller tomträtt.

Sökes på — — — orsaken härtill.

Därest för särskilda delar av skuldbelopp utfärdats förskrivningar, vilka uppenbarligen äro avsedda att utsläppas i den allmänna rörelsen, gälle angående dylik förskrivning, evad den är löpande eller ej, vad i denna förordning är stadgat om obligation, som utfärdas här i riket, ändock att förskrivningen ej betecknats som obligation.

Se för övrigt 15, 16 och 27 §§.

Obligation, som utfärdats i utlandet, skall — — — hundratal kronor.

I utlandet — — — orsaken härtill.

Därest hit till riket inkommit förskrivningar, som i utlandet utfärdats för särskilda delar av skuldbelopp och vilka uppenbarligen äro avsedda att utsläppas i den allmänna rörelsen, gälle angående dylik förskrivning, evad den är löpande eller ej, vad i denna förordning är stadgat om obligation, som utfärdats i utlandet, ändock att förskrivningen ej betecknats som obligation.

Se för övrigt *Certifikat* och 16 §.

Räkning, godkänd, skall, då den för vinnande av inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket inteckning eller betalning sökes;

dock är — — — i järnväg.

Skuldebrev skall, då det för vinnande av inteckning eller betalning hos offentlig myndighet företes, förses med stämpel av 40 öre för varje fulla 100 kronor av det kapitalbelopp, för vilket inteckning eller betalning sökes;

dock är skuldebrev fritt från sådan stämpel, då på grund därav fordran bevakas i konkurs eller inteckning sökes i järnväg.

Då inteckning — — — å skuldebrevet.

Skuldebrev skall ock varje gång detsamma för inteckningsåtgärd eller anteckning om innehav av handlingen ingives till inteckningsdomstolen eller, där sådant enligt lag må ske, för ändamålet uppvisas vid annan underrätt, förses med inteckningskontrollstämpel, dock icke i fall, där inteckning på grund av skuldebrevet ej längre skall gälla.

Skuldebrev, som — — — jämväl förses med inteckningskontrollstämpel.

Se för övrigt 17 och 18 §§.

Testamente om fast egendom — — —

Denna förordning träder i kraft:

den 1 juli 1934 i de delar, som nedan ej särskilt angivas;

den 1 januari 1935 såvitt angår ingressen till 3 §, de i 3 och 7 §§ meddelade föreskrifterna om stämpelfrihet i ärenden angående innehav eller uppvisande av inteckningshandling, ärenden enligt tjänstepensionsreglementet för arbetare och ärenden enligt steriliseringslagen ävensom 4 §; samt

den 1 juli 1935 såvitt angår föreskriften i 3 § om stämpelfrihet i ärenden enligt civila tjänstepensionsreglementet.

2) antaga ovan införda vid propositionen fogade förslag till förordning om stämpelfrihet vid utbyte av lottbrev mot aktiebrev i anledning av solidariskt bankbolags ombildning till bankaktiebolag;

3) antaga ovan införda vid propositionen fogade förslag till förordning om stämpelfrihet för deklarationsbevis enligt vapenkungörelsen.

B) att motionen II: 416 av herr Karlsson i Grängesberg m. fl., med förslag till förordning om kvarlåtenhetsskatt m. m., icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 7 juni 1934.

På bevillningsutskottets vägnar:

JOH. NILSSON.

Närvarande herrar Nilsson i Kristianstad, Bärge i Katrineholm, Carlsson i Gävle, Åström*, Nilsson i Landeryd, Månsson, Lövgren i Boden, Olsson i Golvvasta, Björklund, Olsson i Gävle, Olsson i Ramsta, Ericson i Boxholm, Lithander, Sjö Dahl, Löfvander, Velander, Rosén, Hagström, Anderson i Norrköping och Brännström.

---

* Icke närvarit vid justeringen av betänkandet.

Reservation

i fråga om utskottets förslag rörande stämpel å skuldebrev, som företes för vinnande av inteckning m. m.

av herrar Olsson i Golvvasta och Löfvander.

Särskilt yttrande

av herrar *Bärg* i Katrineholm, *Äström*, *Månsson*, *Lövgren* i Boden, *Björklund*, *Olsson* i Gävle, *Ericson* i Boxholm, *Sjödahl* och *Rosén*, vilka anförde:

»För att balansera riksstaten för nästkommande budgetår måste ett belopp av ungefär 15 miljoner kronor tillföras inkomstsidan genom skärpt beskattning. Överläggningar inom utskottet hava givit vid handen att man härvid lämpligen bör anlita den direkta beskattningens väg och i betänkande nr 69 har utskottet föreslagit riksdagen att i huvudsak bifalla propositionen om särskild skatt å förmögenhet m. m., vilken skatt beräknas inbringa omkring 12 miljoner kronor. För anskaffande av ytterligare behövt belopp, omkring 3 miljoner kronor, hava vi, sedan det visat sig, att förutsättning saknas att vinna riksdagens bifall till Kungl. Maj:ts förslag om särskild stämpelskatt å bouppteckning m. m., övervägt att påyrka erforderlig höjning av den i utskottets betänkande nr 67 behandlade extra inkomst- och förmögenhetsskatten.

Vid närmare prövning har det emellertid visat sig, att en så väsentlig skärpning, som härför vore nödvändig, näppeligen skulle vara rimlig utan viss omläggning av nu gällande skatteskala. Därjämte skulle det enligt vår mening även vara påkallat att närmare undersöka och överväga, huruvida icke skatteplikten borde utsträckas till att omfatta jämväl juridiska personer. Då så väsentliga förändringar som de nu ifrågasätta enligt vår mening icke böra genomföras utan Kungl. Maj:ts medverkan, hava vi ej ansett oss kunna fullfölja vår ursprungliga avsikt.

Om emellertid nu i enlighet med utskottets förslag riksdagen skulle avslå förslaget om bouppteckningsstämpel, återstår för anskaffande av behöfliga statsinkomster endast utvägen att höja procenttalet å den ordinarie inkomst- och förmögenhetsskattens grundbelopp. Även om, såsom framgår av de hörda myndigheternas yttranden, vissa anmärkningar kunna göras mot införande av stämpelavgift på bouppteckning, kommer enligt vår uppfattning en skärpning av den statliga inkomst- och förmögenhetsskatten att verka mera tyngande och likaså med hänsyn till den verkliga skatteförmågan mera ojämnt än en förmögenhetsbeskattning i samband med arv. Vi hava därför inom utskottet förordat en beskattning av sistnämnda slag och i överensstämmelse härmed yrkat bifall till Kungl. Maj:ts i förevarande proposition framställda förslag till bouppteckningsstämpel m. m.»